

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/264/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815217721
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Beňová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3815217721.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Alice Beňovej a sudkýň JUDr. Oľgy Lichnerovej a JUDr. Ivety Anderlovej v spore žalobkyne M. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., W. XXXX/XX-X, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Q. & O. s.r.o. so sídlom E.- U., O. XXX/XXXB, proti žalovanému O. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., C. XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. T. J. PhD. spol. s r.o. so sídlom O., Z. XX/X, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 30. júla 2018, č.k. 17C/20/2015-489 takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie bezpodielové spoluvlastníctvo manželov žalobkyne a žalovaného, ktoré vzniklo 05.06.1993 a zaniklo 08.06.2015 vyporiadal tak, že (i) do výlučného vlastníctva žalovaného sa prikazujú nasledovné veci a práva: v katastrálnom území P. sa nachádzajúci byt č. XX vo vchode č. X na 3. podlaží bytového domu č. XXX, ktorý je postavený na pozemku parcela „C“ číslo XXXX/XX o výmere XXX m2 zastavané plochy a nádvoria, spolu so spoluvlastníckym podielom 7600/95077 k spoločným častiam a k spoločným zariadeniam domu a k uvedenému pozemku a spolu so spoluvlastníckym podielom 76/937 k pozemku parcela „C“ číslo XXXX/XX o výmere 1638 m2 zastavané plochy a nádvoria v hodnote 34.514,05 eur; v katastrálnom území P. sa nachádzajúce pozemky parcela „C“ číslo XXXX/XX o výmere 62 m2 zastavané plochy a nádvoria a parcela „C“ číslo XXXX/XX o výmere 23 m2 zastavané plochy a nádvoria spolu so stavbou dvojgaráže, ktorá je postavená na týchto pozemkoch v hodnote 9.412,02 eur; v katastrálnom území P. sa nachádzajúci pozemok parcela „C“ číslo XXXX/X o výmere XXX m2 orná pôda v hodnote 6.634,62 eur; osobné motorové vozidlo značky Honda CRV s evidenčným číslom O v hodnote 7.000 eur; poistenie v W., a.s. č. XXXXXXXXXXXX v hodnote 6.047,40 eur; peňažné vklady v O. Q. M. a.s. v hodnote 1.087,46 eur; vklad žalovaného na účte Z. K. a.s. v hodnote 2.153,90 eur; prívesný vozík v hodnote 700 eur; skúter v hodnote 100 eur; bicykel v hodnote 30 eur; hokejová výstroj v hodnote 50 eur; lyžiarska výstroj v hodnote 30 eur; vodováhy v hodnote 20 eur; elektrické miešadlo v hodnote 20 eur; príklepová vrtáčka v hodnote 20 eur; karbobrúska v hodnote 20 eur; rezačky v hodnote 40 eur; pištoľ na silikón v hodnote 5 eur; drevený rebrík v hodnote 10 eur; kompresor v hodnote 10 eur; zdvihák v hodnote 5 eur; vklad v Q. investiční spoločnosť, a.s. v hodnote 171,11 eur; členstvo žalovaného v nákupnom spoločenstve L. v hodnote 9.042,85 eur a peňažné prostriedky v hodnote 5.500,- eur; (ii) žalobkyňa a žalovaný v rovnakom pomere splatia zostatok úveru v Štátnom fonde rozvoja bývania č. XXX/XXXX/XXXX a (iii) žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 41.488,86 eur, a to do troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov

konania. Zároveň žalobkyni a žalovanému uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť súdny poplatok za vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov 2.478,50 eur, ktorý sú povinní zaplatiť Okresnému súdu Prievidza do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozhodnutia v bode 2. uviedol, že medzi stranami neboli sporné nasledovné skutočnosti: Strany uzavreli manželstvo 05.06.1993 a 08.06.2015 nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie, ktorým bolo ich manželstvo rozvedené. V priebehu trvania manželstva strany nadobudli: v katastrálnom území P. sa nachádzajúci byt č. XX vo vchode č. X na X. podlaží bytového domu č. XXX, ktorý je postavený na pozemku parcela „C“ číslo XXXX/XX o výmere XXX m2 zastavané plochy a nádvoria, spolu so spoluvlastníckym podielom 7600/95077 k spoločným častiam a k spoločným zariadeniam domu a k uvedenému pozemku a spolu so spoluvlastníckym podielom XX/XXX k pozemku parcela „C“ číslo XXXX/XX o výmere XXXX m2 zastavané plochy a nádvoria v hodnote 34.514,05 eur; v katastrálnom území Ráztočno sa nachádzajúce pozemky parcela „C“ číslo XXXX/XX o výmere XX m2 zastavané plochy a nádvoria a parcela „C“ číslo XXXX/XX o výmere XX m2 zastavané plochy a nádvoria spolu so stavbou dvojgaráže, ktorá je postavená na týchto pozemkoch v hodnote 9.412,02 eur; v katastrálnom území P. sa nachádzajúci pozemok parcela „C“ číslo XXXX/X o výmere XXX m2 orná pôda v hodnote 6.634,62 eur; osobné motorové vozidlo značky Honda CRV s evidenčným číslom: PD XXX CM v hodnote 7.000 eur; poistenie v W. A. poisťovňa, a.s. č. XXXXXXXXXXXX v hodnote 6.047,40 eur; peňažné vklady v O. Q. M. a.s. v hodnote 1.087,46 eur; vklad žalovaného na účte Z. K. a.s. v hodnote 2.153,90 eur; príviesny vozík v hodnote 700 eur; skúter v hodnote 100 eur; bicykel v hodnote 30 eur; hokejová výstroj v hodnote 50 eur; lyžiarska výstroj v hodnote 30 eur; vodováhy v hodnote 20 eur; elektrické miešadlo v hodnote 20 eur; príklepová vŕtačka v hodnote 20 eur; karbobrúska v hodnote 20 eur; rezačky v hodnote 40 eur; pištoľ na silikón v hodnote 5 eur; drevený rebrík v hodnote 10 eur; kompresor v hodnote 10 eur; zdvihák v hodnote 5 eur; vklad v Q. investiční spoločnosť, a.s. v hodnote 171,11 eur. Strany v priebehu manželstva zobrali úver v Štátnom fonde rozvoja bývania č. XXX/XXXX/XXXX, ktorý po zániku manželstva splácali v rovnakých dieloch, pričom istina na splatenie tohto dlhu predstavuje v súčasnosti 6.784,75 eur. V bode 3. odôvodnenia uviedol, že medzi stranami bola sporná hodnota investície v L. A. spol. s r.o., keďže zatiaľ čo žalobkyňa tvrdila hodnotu vo výške vložených vkladov 22.700,- eur, čo bolo nesporné, žalovaný tvrdil hodnotu vo výške rozdielu vkladov a vyplatených výnosov vo výške 13.657,15 eur, čo bolo rovnako nesporné a vyplynulo z potvrdenia tejto spoločnosti (čl. 58 - 60). Okrem toho žalobkyňa tvrdila, že ku vkladom do tejto spoločnosti dochádzalo bez jej súhlasu. Zisťovanie tejto skutočnosti bolo bez právneho významu, keďže by viedlo k tomu, že tieto úkony by bolo potrebné považovať za neplatné a teda z bezpodielového spoluvlastníctva manželov odišlo bez právneho dôvodu 22.700 eur a na vyrovnanie prišlo 13.657,15 eur. Na návrh žalobkyne súd k tejto spornej otázke nariadil znalecké dokazovanie, pričom zo znaleckého posudku (čl. 352 - 371) je zrejmé, že pri členstve v tomto spoločenstve nejde o investíciu, ale ide o vytvorenie binárneho zúčtovacieho systému, do ktorého sú umiestňované peňažné prostriedky, ktoré sú následne pri splnení rôznych podmienok vyplácané. Preto uvedenú hodnotu treba vyporiadať ako pohľadávku, ktorá má vzhľadom na svoj charakter znaky preddavku alebo príjmu a jej hodnotu treba určiť rozdielom medzi vloženými a vyplatenými peňažnými prostriedkami, keďže pohľadávka nie je žiadnym spôsobom zabezpečená a jej výplata je podmienená. Tieto skutočnosti vyplynuli i z ďalších listín, z ktorých vyplýva, že členstvo v nákupnom spoločenstve L. je komplikovaným, no žiadnym spôsobom nezabezpečeným zmluvným vzťahom, v ktorom pohľadávka vkladateľa nie je nijak zabezpečená a jeho budúce výnosy sú závislé od jeho ďalších ekonomických rozhodnutí. Z toho je zrejmé, že na tento vzťah možno z pohľadu oceňovania nahliadať len ako na pohľadávku tak, ako to urobil znalec v znaleckom posudku. Znalec sa pri formulácii svojich záverov v znaleckom posudku dopustil zjavnej chyby v počítaní, keď pri odpočte vyplatených výnosov od vlozenej čiastky dospel k rozdielu 11.387,20 eur. Táto čiastka je nesprávna, keďže rozdiel medzi 22.700 eur a 13.657,15 eur predstavuje 9.042,85 eur, z ktorej treba vychádzať ako z hodnoty členstva žalobcu v nákupnom spoločenstve L.. V bode 4. odôvodnenia uviedol, že medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný zo svojho účtu vybral 17.05.2014 a 19.05.2014 po 1.600,- eur. Rovnako nebolo sporné, že žalovaný týchto 3.200,- eur požičal tretej osobe (čo aj vyplynulo zo zmluvy o pôžičke čl. 466 - 467) a táto tretia osoba mu týchto 3.200,- eur vrátila v hotovosti ešte v priebehu roka 2014. Žalobkyňa tieto tvrdenia nepoprela, a preto ich súd mal za preukázané. Poprela len to, že o tejto pôžičke a jej vrátení nevedela. Súd považoval zisťovanie skutočností o vedomosti žalobkyne o pôžičke a o jej vrátení za právne bezvýznamné, keďže je zrejmé, že žalovanému bola vrátená hotovosť 3.200,- eur, no z jeho tvrdení nevyplývajú žiadne skutočnosti, z ktorých by bolo možné dospieť k záveru, že tieto prostriedky boli použité na bežnú spotrebu alebo na náklady spojené s udržiavaním majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Jeho tvrdenia o použití týchto peňažných prostriedkov na spoločnú dovolenku boli vyvrátené dôkazmi predloženými žalobkyňou o tom, že dovolenka bola hradená dvoma prevodmi z účtu (čl. 471 a čl. 475 líce). Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný zo svojho účtu

vybral 15.04.2014 1.800,- eur, o ktorých bez akéhokoľvek dôkazu tvrdil, že ich použil na nákup televízora. Žalobkyňa túto skutočnosť poprela, keď označením výberu z účtu (čl. 475 rub) preukázala, že televízor bol kupovaný ešte v roku 2012. Z tvrdení žalovaného nevyplývajú žiadne ďalšie skutočnosti, z ktorých by bolo možné dospieť k záveru, že tieto prostriedky boli použité na bežnú spotrebu alebo na náklady spojené s udržiavaním majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný zo svojho účtu vybral 02.05.2014 500,- eur, o ktorých bez akéhokoľvek dôkazu tvrdil, že ich použil na zariadenie detskej izby. Žalobkyňa túto skutočnosť poprela, keď označením účtu (čl. 476) preukázala, že zariadenie detskej izby sa kupovalo ešte v roku 2012. Z tvrdení žalovaného nevyplývajú žiadne ďalšie skutočnosti, z ktorých by bolo možné dospieť k záveru, že tieto prostriedky boli použité na bežnú spotrebu alebo na náklady spojené s udržiavaním majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. V bode 5. odôvodnenia poukázal na to, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný zo svojho účtu v priebehu trvania manželstva previedol na zahraničné účty 07.11.2012 1.566,- eur, čo je 2.000 amerických dolárov a 08.10.2012 1.768,48 eur, čo je 2.300 amerických dolárov, pričom dôvodom prevodu týchto finančných prostriedkov bolo zaplatenie nákladov v súvislosti s vymáhaním pohľadávky žalovaného vo vzťahu k spoločnosti E.. Žalovaný v priebehu trvania manželstva v rokoch 2005 až 2009 zaslal tejto spoločnosti 20.000 amerických dolárov, z ktorých sa mu do úpadku tejto spoločnosti vrátilo 18.555,- amerických dolárov. Uvedené finančné prostriedky z účtu zaslal ako poplatok za právne služby spojené s uplatnením jeho práv v úpadku spoločnosti E. s tým výsledkom, že 17.1.2014 mu na jeho účet prišlo ďalších 4.251,18 eur. V bode 6. odôvodnenia uviedol, že z vykonaného dokazovania, a to listín čl. 415 - 421 ďalej vyplynulo, že po zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov na náklady spojené s užívaním bytu v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov zaplatila žalobkyňa 730,13 eur a obci P. daň z nehnuteľností za roky 2015 až 2017 24,18 eur, čo je spolu 754,31 eur. Žalovaný na dlhy spojené s nákladmi s užívaním bytu zaplatil 400 eur (čl. 443). Z hľadiska právneho posúdenia nebolo s ohľadom na zistené skutočnosti medzi stranami sporné, že do ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov patria veci a práva v hodnotách uvedených v druhom odseku odôvodnenia. Medzi stranami bola sporná hodnota práva v súvislosti s členstvom žalovaného v nákupnom spoločenstve L., pričom bolo otázkou skutkovou, že hodnota tohto práva nie je 22.700 eur tak, ako tvrdila žalobkyňa, ale 9.042,85 eur tak, ako je uvedené v odôvodnení tohto rozsudku (bod 3.) Medzi stranami bolo sporné, či do bezpodielového spoluvlastníctva manželov patria žalovaným z účtu vybrané finančné prostriedky spolu 5.500,- eur tak, ako sú uvedené v štvrtom odseku tohto odôvodnenia, keď z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v prípade prvých dvoch výberov žalovaný z účtu vybral 3.200 eur, ktoré požičal, ktoré mu počas trvania bezpodielového spoluvlastníctva manželov boli vrátené, no žiadnym spôsobom nepreukázal, ako boli tieto peňažné prostriedky použité. Rovnako žiadnym spôsobom nepreukázal, na čo použil peňažné prostriedky z výberov 1.800,- eur a 500,- eur. Na takto zistené skutočnosti treba použiť právny záver obsiahnutý v rozhodnutí Najvyššieho súdu Českej republiky z 20.06.2005, sp.zn. 22Cdo/1135/2005, podľa ktorého ak jeden z manželov vybral za trvania manželstva z vkladnej knižky peňažné prostriedky, ktoré boli predmetom BSM, nesie dôkazné bremeno o tom, že ich použil v súlade s § 144 a nasl. Občianskeho zákonníka, teda predovšetkým na bežnú potrebu alebo na náklady s užívaním a udržiavaním majetku v BSM; ak také použitie nepreukáže, je treba vybrané prostriedky zahrnúť do masy BSM. S uvedeným právnym záverom a jeho použiteľnosťou na v tomto prípade zistený skutkový stav treba súhlasiť a vybrané peňažné prostriedky 5.500,- eur vyporiadať ako súčasť bezpodielového spoluvlastníctva manželov strán. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný z účtu, na ktorom boli prostriedky v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, vybral v priebehu apríla a mája 2014 uvedenú čiastku, pričom nepreukázal, že by tieto prostriedky použil či už na bežnú spotrebu alebo iné mimoriadne výdavky v súvislosti s jeho majetkovým spoločenstvom so žalobkyňou. Táto právna veta plne zodpovedá tomu, aký je účel vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktorého podstatou je postihnutie všetkého manželmi nadobudnutého majetku v čase trvania manželstva. Opačný právny názor, ktorého podstatou by bolo to, že je povinnosťou žalobkyne preukázať, že uvedených 5.500,- eur mal žalobca v čase zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov v hotovosti, by viedol k vytvoreniu rozumne neprekonateľného dôkazného bremena na strane, ktorá by túto skutočnosť tvrdila. Túto právnu vetu však nebolo možné aplikovať na tie skutkové zistenia, ktoré sú uvedené v piatom odseku odôvodnenia, keď z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný prevody na zahraničné účty použil úspešne na to, aby sa do bezpodielového vlastníctva manželov vrátili prostriedky, ktoré boli vynaložené na čiastočne nevrátenú investíciu do spoločnosti, ktorá sa dostala do úpadku. Vynaloženie týchto prostriedkov na zaplatenie právnych služieb, treba považovať za výdavky spojené s udržiavaním majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, a preto ich nemožno vyporiadať. Vychádzajúc z uvedeného preto súd rozhodol tak, že vyporiadal všetky veci a práva v hodnotách, ktoré sú uvedené v druhom až štvrtom odseku odôvodnenia tak, že ich prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného.

Medzi stranami bolo v tejto časti rozhodnutia sporné, komu má byť prikázaný v katastrálnom území P. sa nachádzajúci pozemok parcela „C“ číslo XXXX/X o výmere 558 m² orná pôda v hodnote 6.634,62 eur. Z vykonaného dokazovania k tomuto pozemku okrem jeho hodnoty vyplynulo to, že sa nachádza v susedstve nehnuteľnosti, ktorá patrí rodičom žalobkyne. Na strane druhej je zrejmé, že v P. žalobkyňa nebýva a po rozvode so žalovaným nadobudla byť v O., kde býva, zatiaľ čo žalovaný zostal bývať v P. Zistené skutočnosti týkajúce sa osobných pomerov strán, keď žalovaný naďalej býva v mieste, kde sa nachádza sporný pozemok, treba posúdiť tak, že tento pozemok bude prikázaný žalovanému. Skutočnosť, že pozemok sa nachádza v susedstve nehnuteľností rodičov žalobkyne je menej významná, keďže ich nehnuteľnosti tvoria samostatný súbor nehnuteľností spôsobilých na riadne užívanie. Okrem toho súd pri tomto rozhodnutí vychádzal z toho, že žalobkyňa od začiatku konania prikázanie tohto pozemku, ako aj ostatných nehnuteľností navrhovala žalovanému a k zmene jej stanoviska došlo až potom, ako zo znaleckého dokazovania vyplynulo, že hodnota nehnuteľnosti nie je pôvodne tvrdených 25.000 eur (spolu s pozemkami obštanými garážou), ale len približne 16.000 eur. Vychádzajúc z uvedeného je preto hodnota všetkých vecí a práv, ktoré sa prikazujú žalovanému 82.623,41 eur. Preto je žalovaný povinný zaplatiť žalobkyňi dôvodom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov 41.311,705 eur. V priebehu trvania manželstva strany zobrali úver v Štátnom fonde rozvoja bývania č. 307/7972/1998, ktorý po zániku manželstva splácali v rovnakých dieloch, pričom istina na splatenie tohto dlhu predstavuje v súčasnosti 6.784,75 eur. Obe strany navrhli, že tento úver budú ďalej splácať tak, ako doteraz. Je v záujme oboch strán, aby bol úver splatený, keďže tento úver nie je zabezpečený žiadnymi vecami z ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Preto súd rozhodol tak, že tento úver splatia žalobkyňa a žalovaný v rovnakom pomere. Vzhľadom na toto vyporiadanie úveru nebolo potrebné jeho zápornú hodnotu zohľadniť pri vyporiadaní vecí a práv bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Okrem toho z vykonaného dokazovania vyplynulo, že po zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov na náklady spojené s užívaním bytu v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov zaplatila žalobkyňa 730,13 eur a obci P. daň z nehnuteľností za roky 2015 až 2017 24,18 eur, čo je spolu 754,31 eur a žalovaný na dlhy spojené s užívaním bytu zaplatil 400 eur. Na tieto skutočnosti treba použiť § 150 druhá veta Občianskeho zákonníka, keďže po zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov strany zo svojho majetku vynakladali platby nevyhnutné na tento majetok. Žalobkyňa zaplatila o 354,31 eur viac ako žalovaný, a preto polovicu tejto čiastky 177,155 eur treba zohľadniť pri vyporiadaní. Preto je žalovaný povinný zaplatiť žalobkyňi 41.488,86 eur (41.311,705 eur a 177,155 eur), pričom súd ho vzhľadom na výšku tejto čiastky zaviazal na zaplatenie v lehote troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku, keďže v takejto lehote možno predpokladať, že si žalovaný zabezpečí peňažné prostriedky na výplatu žalobkyne. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. S ohľadom na záverečné tvrdenia strán procesný neúspech žalobkyne spočíva v tom, že súd nevyporiadal hodnotu členstva L. v hodnote 22.700 eur, ale len v hodnote 9.042,85 eur a pozemok v P. prikázal nie jej, ale žalovanému. Neúspech žalovaného spočíva v tom, že súd vyporiadal peňažné prostriedky v hodnote 5.500,- eur a v tom, že s ohľadom na pôvodný návrh žalobkyne je žalovaný menej úspešný, keďže po vyporiadaní a prikázaní všetkého majetku, je povinný zaplatiť žalobkyňi a na splatenie úveru približne o 5.000 eur viac ako podľa pôvodného návrhu žalobkyne, čo bolo spôsobené tým, že v priebehu konania boli zistené aj ďalšie veci a práva, ako boli tvrdené žalobkyňou na začiatku konania. Takýto pomer procesného úspechu a neúspechu strán je približne rovnaký. Preto súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. O zaplatení súdneho poplatku za vyporiadanie BSM rozhodol súd podľa § 7 ods. 11 zákona o súdnych poplatkoch na celé eurá nadol je základom poplatku podľa § 7 ods. 8 zákona o súdnych poplatkoch. Preto súdny poplatok za vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov predstavuje podľa položky 6 písm. b) sadzobníka súdnych poplatkov po zaokrúhlení podľa § 7a písm. c) zákona o súdnych poplatkoch 2.478,50 eur, ktorý sú podľa § 2 ods. 1 písm. c) zákona o súdnych poplatkoch povinní žalobkyňa a žalovaný spoločne a nerozdielne.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa. Navrhla ho zmeniť tak, že do výlučného vlastníctva žalovaného sa prikazujú nasledovné veci a práva: v kat. území P. sa nachádzajúci byt č. XX vo vchode č. X na 3. podlaží bytového domu č. XXX, ktorý je postavený na pozemku parcela „C“ číslo XXXX/XX o výmere XXXmX zastavané plochy a nádvoria, spolu so spoluvlastníckym podielom XXXX/XXXX k spoločným častiam a spoločným zariadeniam domu a k uvedenému pozemku a spolu so spoluvlastníckym podielom XX/XXX k pozemku parcela „C“ č. XXXX/XX o výmere XXXXmX zastavané plochy a nádvoria v hodnote 34.514,05 eur; v kat. území P. sa nachádzajúce pozemky parcela „C“ č. XXXX/XX o výmere 62m² zastavané plochy a nádvoria a parcela KNC č. XXXX/XX o výmere XXmX zastavané plochy a nádvoria spolu so stavbou dvojgaráže, ktorá je postavená na týchto pozemkoch v

hodnote 9.412,02 eur; osobné motorové vozidlo značky I. R. s evidenčným číslom O v hodnote X.XXX eur; poistenie W. a.s. č. XXXXXXXXXXXX v hodnote 6047,40 eur, peňažné vklady O. Q. M. a.s. v hodnote 1087,46 eur; vklad žalovaného na účte Z. banka a.s. v hodnote 2153,90 eur, príviesny vozík v hodnote 700 eur; skúter v hodnote 100 eur; bicykel v hodnote 30 eur; hokejová výstroj v hodnote 50 eur; lyžiarska výstroj v hodnote 30 eur; vodováhy v hodnote 20 eur; elektrické miešadlo v hodnote 20 eur, prikleповá vrtáčka v hodnote 20 eur; karbobrúška v hodnote 20 eur; rezačky v hodnote 40 eur; pištoľ na silikón v hodnote 5 eur; drevený rebrík v hodnote 10 eur; kompresor v hodnote 10 eur; zdvihák v hodnote 5 eur; náklady spojené s užívaním bytu v hodnote 754,31 eur; vklad v Q. investiční spoločnosť a.s. v hodnote 171,11 eur; členstvo v spoločnosti E. v hodnote 20.000 eur, peňažné prostriedky v hodnote 5.500 eur, do výlučného vlastníctva žalobkyne sa prikazujú nasledovné veci a práva: v katastrálnom území P. sa nachádzajúci sa pozemok parcela „C“ číslo XXXX/X o výmere XXXmX orná pôda v hodnote XXXX,XX eur, žalobkyňa a žalovaný v rovnakom pomere splatia zostatok úveru v Štátnom fonde rozvoja bývania č. XXX/XXXX/XXXX; žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 55.200,13 eur, a to do 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku; žalovaný je povinný uhradiť žalobkyni trovy základného konania v rozsahu 100%, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Poukázala na skutočnosť, že podaným návrhom na vyporiadanie BSM jej išlo o docielenie spravodlivého rozdelenia majetku po zániku manželstva so žalovaným, nakoľko napriek jej snahe nedošlo k vyporiadaniu BSM dohodou. Uviedla, že spornou v čase podania žaloby bola hodnota investícií v spoločnosti L. A. s.r.o., keďže ona tvrdila hodnotu vo výške vložených vkladov 22.700 eur, žalovaný tvrdil hodnotu vo výške rozdielu vkladov a vyplatených výnosov vo výške 13.675,15 eur. Ďalej poukázala na svoje tvrdenie, že ku vkladom do tejto spoločnosti dochádzalo bez jej súhlasu a žiadala, aby celá výška, teda 22.700 eur bola započítaná do masy BSM titulom neplatného právneho úkonu. Ako sa už dokazovaním podarilo zistiť, tak žalovaný je členom aj druhej spoločnosti, do ktorej v priebehu manželstva, bez jej vedomia a súhlasu investoval finančné prostriedky zo spoločných úspor, a to do spoločnosti E.. Túto skutočnosť jej žalovaný zatajil, čím ju chcel ukrátiť na hodnote spoločného majetku, pričom v prípade investícií do oboch spoločností sa jedná o nebankové spoločnosti, v ktorých investovanie je vysoko rizikové a nie je nijako označený výnos týchto investícií. Navyiac investície do týchto spoločností sú iba vkladom zálohy do týchto spoločností, na základe ktorých a po splnení zmluvných podmienok, sú žalovanému vyplácané výnosy. Ďalej poukázala na to, že žalovaný okrem investícií zo spoločných úspor do spoločnosti L. vo výške vkladov 22.700 eur, investoval počas manželstva aj do spoločnosti E., a to vo výške vkladov 20.000 USD, ktoré takisto žiadala vyporiadať prikázaním žalovanému titulom neplatnosti právneho úkonu do masy BSM, čo súd prvej inštancie neakceptoval a vyporiadal sa s tým tak, ako uvádza v odôvodnení rozhodnutia, bod 5. Zdôraznila, že o vkladoch na tieto finančné spoločnosti žalovaným nevedela, dozvedela sa o nich až ex post a nesúhlasila s nimi. Mala za to, že sa jedná o investíciu žalovaného do svojho majetku zo spoločných prostriedkov, nakoľko členom spoločnosti L. a E., teda aj prijímateľom majetkového prospechu je výlučne sám žalovaný, na meno ktorého a jeho osobný účet v minulosti z týchto spoločností chodili výnosy a samozrejme budú chodiť aj naďalej, z čoho ani v minulosti ani v budúcnosti nebude mať žiadny prospech, no na založení takto ziskových členstiev sa podieľala v jedno prípade polovicou zo sumy 22.700 eur a v prípade druhom polovicou zo sumy 20.000 USD. Žalovaný v konaní nijak nepreukázal, že z týchto prostriedkov mala prospech aj ona. Namietala, že súd prvej inštancie v tomto bode dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym právnym záverom. Ďalej dôvodila, že po zániku BSM zaplatila na náklady spojené s užívaním bytu v podielovom spoluvlastníctve manželov 730,13 eur titulom úhrady nedoplatku na predavkoch za služby spojené s užívaním bytu a obci P. daň z nehnuteľnosti za roky 2015 až 2017, spolu 754,31 eur. Žalovaný na dlhy spojené s nákladmi s užívaním bytu zaplatil 443 eur. Dôvodila, že sumu 400 eur, ktorú žalovaný uhradil na dlhy spojené s nákladmi s užívaním bytu, uhradila v rovnakej výške aj ona. Domáhala sa preto, aby súd prisúdil sumu 754,31 eur žalovanému, ktorý je povinný uhradiť jej polovicu z tejto vynaloženej sumy na spoločný majetok, ktorú uhradila sama v plnej výške aj za žalovaného, ktorý mal uhradiť sumu 377,16 eur. Namietala, že súd jej v tomto bode (6. odôvodnenia rozsudku) nepriznal na vyporiadanie žiadnu čiastku, nakoľko neprikázal žalovanému žiadnu sumu, čím je napadnutý rozsudok nepreskúmateľný. Nesúhlasila s prikázaním nehnuteľnosti parc. KN-C č. XXXX/X o výmere XXXmX v k.ú. P. do výlučného vlastníctva žalovaného. Nestotožnila sa s odôvodnením rozsudku, že k zmene jej stanoviska ohľadne predmetného posudku došlo potom ako mala zistiť hodnotu pozemku zo znaleckého posudku. Namietala, že predmetný pozemok navrhla prikázať do jej výlučného vlastníctva na pojednávaní dňa 06.06.2016, s čím žalovaný súhlasil. Znalecký posudok bol vypracovaný dňa 15.11.2016, teda časovo neskôr ako zmenila svoj návrh v časti prikázania pozemku. Keďže tvrdenie súdu je nepravdivé v tomto smere, nemôže byť jedným z dôvodov, pre ktoré sa súd rozhodol prikázať pozemok žalovanému. Druhým dôvodom na prikázanie predmetného pozemku žalovanému bola skutočnosť, že žalobkyňa v P. nebýva a po rozvoze manželstva

so žalovaným nadobudla byt v O., kde býva v prenájme. Uviedla, že vzhľadom na vyhrotený vzťah s bývalým manželom, ktorý má svoje obydlie v P., sa po rozvoze presťahovala do O.. Toto riešenie nie je však trvalé, ale dočasného charakteru, pokiaľ nedôjde k ukončeniu majetkového vypořádania ich BSM. Pozemok v P. mala v pláne účelne využiť, a to ako záhradu a voľno časový priestor pre maloletú M., konkrétne na vybudovanie bazéna a umiestnenie trampolíny. Tiež tento pozemok chcela využiť na realizáciu prístavby k rodičovskému domu, mimo iného aj za cieľom doopatrovania rodičov a poskytnutia im pomoci v starobe a chorobe, nakoľko tento pozemok je v susedstve nehnuteľnosti, ktorá patrí jej rodičom. S apelom na vyhrotený rozpad manželstva žalobkyne a žalovaného a vzájomné negatívne osobné postoje rodiny žalobkyne a rodiny žalovaného, jej pripadá prikázanie pozemku do vlastníctva žalovaného ako absolútne nevhodné. Nesúhlasila s výrokom o náhrade trov konania, ani s odôvodnením rozsudku v tomto smere, ktoré je podľa jej názoru nezrozumiteľné a nepreskúmateľné,.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, ani to nevyžadoval verejný záujem) v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

5. Odvolací súd považuje napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny a stotožňuje sa aj s odôvodnením napadnutého rozsudku v celom rozsahu podľa § 387 ods. 2 CSP.

6. V bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka (§ 143 Občianskeho zákonníka). Zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (§ 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vypořádanie podľa zásad uvedených v § 150 (§ 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ak sa vypořádanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd (§ 149 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Pri vypořádaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti (§ 150 Občianskeho zákonníka). Pri nadobudnutí vecí z prostriedkov patriacich jednak do BSM, jednak z osobného majetku niektorého z manželov, sa takto nadobudnuté veci stávajú predmetom BSM bez ohľadu na rozsah použitých prostriedkov z BSM.

7. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom vypořiadal bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu tak, že do výlučného vlastníctva žalovaného prikázal veci a práva špecifikované vo výroku napadnutého rozsudku a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi na vyrovnanie rozdielu v prevzatých hodnotách sumu 41.488,86 eur do troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

8. Žalobkyňa v odvolaní namietala hodnotu investícií v spoločnosti L. A. s.r.o., keď tvrdila, že hodnota týchto investícií je vo výške vložených vkladov 22.700 eur a žalovaný tvrdil hodnotu vo výške rozdielu vkladov a vyplatených výnosov vo výške 13.657,15 eur, pričom žalobkyňa tvrdila, že ku vkladom do tejto spoločnosti dochádzalo bez jej súhlasu. Preto žiadala, aby celá výška, t.j. 22.700 eur bola započítaná do masy BSM titulom neplatného právneho úkonu. Ďalej namietala, že žalovaný je členom druhej spoločnosti - spoločnosti E., do ktorej v priebehu manželstva bez jej vedomia a súhlasu investoval finančné prostriedky zo spoločných úspor, a to vo výške vkladov 20.000 USD, ktoré takisto žiadala vypořadať prikázaním žalovanému titulom neplatnosti právneho úkonu do masy BSM.

V súvislosti hodnoty investície v spoločnosti L. A. spol. s r.o. súd prvej inštancie vykonal dokazovanie - potvrdením tejto spoločnosti zo dňa 10.02.2016, znaleckým posudkom znalca Ing. B. M., PhD č. X/XXXX, všeobecnými Obchodnými podmienkami pre členov L., z ktorých vyplynulo, že pri členstve v

tomto spoločenstve nejde o investíciu, ale ide o vytvorenie binárneho zúčtovacieho systému, do ktorého sú umiestňované peňažné prostriedky, ktoré sú následne pri splnení rôznych podmienok vyplácané. Preto uvedenú hodnotu treba vyporiadať ako pohľadávku, ktorá má vzhľadom na svoj charakter znaky preddavku alebo príjmu a jej hodnotu treba určiť rozdielom medzi vloženými a vyplatenými peňažnými prostriedkami, keďže pohľadávka nie je žiadnym spôsobom zabezpečená a jej výplata je podmienená. Tieto skutočnosti vyplynuli i z ďalších listín, z ktorých vyplýva, že členstvo v nákupnom spoločenstve L. je komplikovaným, no žiadnym spôsobom nezabezpečeným zmluvným vzťahom, v ktorom pohľadávka vkladateľa nie je nijak zabezpečená a jeho budúce výnosy sú závislé od jeho ďalších ekonomických rozhodnutí. Za tejto situácie aj odvolací súd v súlade so záverom súdu prvej inštancie má za to, že na predmetný vzťah možno z pohľadu oceňovania nahliadať len ako na pohľadávku tak, ako táto skutočnosť vyplýva zo znaleckého posudku. Pri odpočte vyplatených výnosov 13657,15 eur a vloženej sume 22700 eur, potom čiastka 9042,85 eur je suma, z ktorej súd prvej inštancie správne vychádzal ako z hodnoty členstva žalovaného v nákupnom spoločenstve L.. Z vykonaného dokazovania tiež vyplynulo, že žalovaný zo svojho účtu v priebehu trvania manželstva previedol na zahraničné účty 07.11.2012 1.566,- eur, čo je 2.000 amerických dolárov a 08.10.2012 1.768,48 eur, čo je 2.300 amerických dolárov, pričom dôvodom prevodu týchto finančných prostriedkov bolo zaplatenie nákladov v súvislosti s vymáhaním pohľadávky žalovaného vo vzťahu k spoločnosti E.. Žalovaný v priebehu trvania manželstva v rokoch 2005 až 2009 zaslal tejto spoločnosti 20.000 amerických dolárov, z ktorých sa mu do úpadku tejto spoločnosti vrátilo 18.555,- amerických dolárov. Uvedené finančné prostriedky z účtu zaslal ako poplatok za právne služby spojené s uplatnením jeho práv v úpadku spoločnosti E. s tým výsledkom, že 17.01.2014 mu na jeho účet prišlo ďalších 4.251,18 eur. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalovaný prevody na zahraničné účty použil úspešne na to, aby sa do bezpodielového vlastníctva manželov vrátili prostriedky, ktoré boli vynaložené na čiastočne nevrátenú investíciu do spoločnosti, ktorá sa dostala do úpadku. Vynaloženie týchto prostriedkov na zaplatenie právnych služieb, treba považovať za výdavky spojené s udržiavaním majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, a preto ich nemožno vyporiadať.

Nedôvodná bola námietka odvolateľky, že o vkladoch žalovaného na tieto finančné spoločnosti nevedela, nakoľko zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 02.07.2018 vyplýva, že žalobkyňa o týchto vkladoch vedela, keď uviedla, že od roku 2007 bola v tom, že v E. prišli o peniaze a vie, že pán C. žalovaného nahovoril na spoločnosť L.. Námietky žalobkyne v tomto smere neboli preto dôvodné.

9. Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní namietala, že súd prvej inštancie jej nepriznal nárok na uhradenie sumy 754,31 eur, ktoré uhradila titulom úhrady nedoplatku na preddavkoch za služby spojené s užívaním bytu a obci P. daň z nehnuteľnosti za roky 2015 až 2017, odvolací súd odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku v bode 13, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

10. Žalobkyňa ďalej namietala, že súd prvej inštancie neprikázal do jej výlučného vlastníctva pozemok - parcela KN- C č. XXXX/X o výmere XXXmX v kat. úz. P., ani táto námietka nie je dôvodná. Počas konania žalobkyňa síce dňa 06.06.2016 navrhla prikázať predmetný pozemok do jej výlučného vlastníctva, avšak súd prvej inštancie správne vyhodnotil skutočnosť, že žalobkyňa v P. nebýva, po rozvoze so žalovaným býva v byte v O., pričom žalovaný žije v P.. Správne preto súd prvej inštancie posúdil skutočnosti týkajúce sa osobných pomerov strán sporu, keď žalovaný naďalej býva v mieste, kde sa nachádza sporný pozemok a preto predmetný pozemok prikázal žalovanému.

11. Súd prvého stupňa správne vec posúdil po právnej stránke a odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na dôvody napadnutého rozsudku aj vo výroku, týkajúcom sa náhrady trov konania. Odvolací súd k námietkam navrhovateľa poznamenáva len toľko, že pri rozhodnutí o náhrade trov konania vo veciach vyporiadania BSM sa prihliadne na to, že ide o iudicium duplex (t. j. o konanie, kde súd nie je viazaný návrhom účastníkov). Nedá sa preto povedať, že v zmysle § 255 ods. 1 CSP má plný úspech ten, kto podal návrh na vyporiadanie. Úspech alebo neúspech je až v tom, akého podielu sa komu dostane, a v tom smere nezáleží na návrhu. Súd postupuje ex off. Preto spravídla si každý účastník hradí vlastné trovy sám. V danej veci k dohode medzi účastníkmi konania o vyporiadaní BSM nedošlo, keďže obaja účastníci mali protichodné postoje. Vyporiadanie BSM súdnou cestou bolo jedinou možnosťou usporiadania vzájomných vzťahov účastníkov vo vzťahu k tomuto majetku po zániku ich manželstva. Vyporiadanie súdnou cestou bolo teda v záujme oboch účastníkov konania, ktorí boli povinní vyporiadanie vykonať. Aj odvolací súd preto považuje za akceptovateľné, aby vzhľadom na celkové

okolnosti daného prípadu o usporiadaní vzťahov medzi účastníkmi konania hradil si každý účastník vlastné trovy sám.

12. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

13. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

14. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).